12/12/2021

Αρχιμανδρίτης Παύλος Κίτσος: «Μια πρόσκληση για μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου

Στην αποδοχή της ουράνιας πρόσκλησης που λαμβάνουμε τη στιγμή της βάπτισης για να μετέχουμε εν δυνάμει στην κοινωνία της αγιότητας του Τριαδικού Θεού, αναφέρθηκε ο Αρχιμανδρίτης Παύλος Κίτσος εκ της Ιεράς Μητρόπολης Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου σε μήνυμά του την Κυριακή, 12 Δεκεμβρίου 2021.

Διαβάστε το μήνυμά του:

Μια πρόσκληση για μας.

Την στιγμή της βαπτίσεώς μας και όταν ο ιερέας μας χρίει με το Άγιον Μύρο στο μυστήριο του Χρίσματος λαμβάνουμε μια διαρκή πρόσκληση του ουρανού για να μετέχουμε εν δυνάμει στην κοινωνία της αγιότητα του Τριαδικού Θεού. Η ενσυνείδητη μετοχή μας στις λατρευτικές συνάξεις, και η με φόβο Θεού κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, αποτελούν την προσωπική μας, ενός εκάστου, απάντηση, ανταπόκριση και αποδοχή της ευλογημένης αυτής ουράνιας πρόσκλησης.

Υπάρχει για μας στρωμένο ένα τραπέζι. Ένα τραπέζι που έχει ετοιμαστεί από τον μεγάλο Οικοδεσπότη, για ένα δείπνο στο οποίο είμαστε προσκεκλημένοι και μείς. Κάθε Κυριακή, όπως και σε κάθε θεία Λειτουργία υπάρχει μία πρόσκληση προς όλους τους πιστούς. Πρόσκληση συμμετοχής στο μεγάλο Δείπνο, στην αναίμακτη μυσταγωγία. Η Τράπεζα έχει ετοιμαστεί από τον Μέγα Αρχιερέα Χριστό, η θυσία τετελεσμένη ήδη μας παρέχει τις δωρεές της. **Ο Κύριος ως ο φιλόξενος οικοδεσπότης μας προσμένει στην θύρα, ζωσμένος το λέντιο, έτοιμος να μας διακονήσει, να πλύνει τα πόδια μας, να τα απαλλάξει από το βάρος της σκόνης του δρόμου που διαβαίνουμε, να μας ελαφρύνει τον ζυγό της καθημερινότητάς μας, να μας ξεκουράσει. Προσμένει την δική μας ανταπόκριση στην πρόσκλησή Του**.

Οι βιοτικές μέριμνες, τα μεγάλα και τα μικρά προβλήματα, οι ηδονές της γης, τα πάθη, τα άγχη, η καθημερινότητα, αποσπούν την προσοχή μας, μειώνουν το ενδιαφέρον μας για την πρόσκληση που λάβαμε και έτσι μας απομακρύνουν από την Τράπεζα, μας φέρουν προσκόμματα ώστε να μείνουμε μακράν του Δείπνου. **Ο μεγάλος Θεός όμως μας προσμένει. Επιθυμία του είναι να γίνουμε συνδαιτυμόνες Του**. Να δειπνήσουμε μαζί Του, να γευθούμε και να κατανοήσουμε τον Κύριο, να απολαύσουμε την μεγάλη ευλογία της κοινωνίας μαζί Του. Γι αυτό στέλνει τους αγγέλους Του, και επιμένει στην πρόσκληση, ανανεώνει την πρόσκληση προσμένοντάς μας.

Κι όταν εμείς δειλά ανταποκρινόμαστε, και πλησιάζουμε το φρικτό Θυσιαστήριο, ακούμε την φωνή του Κυρίου να μας καλεί. Καλεί την ψυχή μας. Καλεί όλα τα μέλη της εκκλησίας, ώστε συνηγμένοι στην τράπεζα της αγάπης, να απολαύσουμε τους ευώδης καρπούς της θεϊκής ευλογίας. Στο Μυστικό Δείπνο της υπέρτατης θυσιαστικής αγάπης, ο Ιησούς εκφράζει την σφοδρή επιθυμία Του να δειπνήσει μαζί με τους αγαπημένους του. Και μείς προετοιμασμένοι, ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση, φορώντας τον χιτώνα του Δείπνου, αναφωνούμε: «Με έλκυσες με τον πόθο, Χριστέ και με αλλοίωσες με το θείο Σου έρωτα. Αλλά κατάφλεξε με άϋλη

φωτιά τις αμαρτίες μου. Και αξίωσέ με να γεμίσω απ΄ την γλυκύτητά Σου. Για να σκιρτώ από χαρά και να μεγαλύνω τις δύο παρουσίες Σου».

Η αρχή της πορεία που οδηγεί στην θεία Κοινωνία είναι η πίστη, συνοδίτης της η ελπίδα και τέλος της πορείας είναι η αγάπη. Η ύψιστη στιγμή της αγάπης είναι η προσωπική στιγμή που δέχεται ο καθένας μας μέσα του τον Χριστό και τούτο γιατί είναι από την μια η στιγμή της θείας αγάπης που πλουσιοπάροχα προσφέρεται και της ανθρώπινης αγάπης από την άλλη, που ανταποκρινόμενη προσέρχεται και δέχεται την προσφορά. Γεύση και χορτασμός στην πληρότητα είναι τα ανείπωτα συναισθήματα του Δείπνου, αισθήματα, που είναι αδύνατον να κατανοηθούν απ' όσους δεν πήραν μέρος, με θείο πάθος, στην Τράπεζα της Ευχαριστίας. Και τούτο επειδή η κοπιώδεις και ακατάπαυστη οδοιπορία μας στην άνυδρη χώρα του παρόντος κόσμου έχει αφυδατώσει την ικμάδα της πνευματικής μας ζωής Πεινούμε και διψούμε και μέσα στην απόλυτη πενία της ύπαρξής μας συνειδητοποιούμε τον αποκαλυπτικό λόγο του Κυρίου: «αμήν, αμήν λέγει υμίν, εάν μη φάγητε την σάρκα του Υιού του ανθρώπου και ποιείται αυτού το αίμα, ουκ έχετε ζωήν εν εαυτοίς».

Υπήκοοι του λόγου του Θεού μετέχουμε στο Δείπνο, θρεφόμαστε, γευόμαστε Χριστό γεμίζει, πληρώνεται, η υπόστασή μας με τη ζωογόνα σάρκα και το Τίμιο Αίμα του Υιού του Θεού. Πλέον ανανεωμένοι, ζωντανοί, γινόμαστε μέλη της κοινωνίας του Αγίου Πνεύματος και καρποφορούμε το γλυκό καρπό της καινής κτίσης και τέλος γινόμαστε σύναιμοι και σύσσωμοι Χριστού στους αιώνες.